

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Sementiških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-števil. 74.

Štev. 96.

V Ljubljani, v četrtek 27. aprila 1899.

Letnik XXVII.

Deželni zbor kranjski.

XIII. seja dne 28. aprila.

Seji predseduje deželni glavar Oton pl. De-tela, vlado zastopa ekselencja baron Hein.

V razpravi je načrt zakona za realke. Poročevalec Šubic srečno polemizuje proti poslancu dr. Schafferju, češ, da je povdarjal, da stoji na vzgojeslovnem stališču, da je pa zavozil popolno na politično stališče, ki pa pri tem ne sme biti mero-dajno. — Sprejel se je prehod v podrobno raz-pravo z glasovi slovenskih poslancev. Nemški po-slanci so zapustili zbornico ter se ne udeležujejo podrobne razprave.

Glede pouka prostih predmetov je poslanec Lenarčič povdarjajoč važnost ruskega jezika predlagal, naj se zakon v toliko spremeni, da se lahko poučuje ne le hrvatski, marveč katerikoli slovanski jezik.

Poslanec Hribar pravi, da mu sicer predlog poslanca Lenarčiča ugaja, vendar pa se boji, da bi šolska oblast ravno to splošno besedilo pora-bila ter se vedno izgovarjala, da nima zato vspo-sobljenih učiteljev.

Deželni predsednik baron Hein izraža svoje začudenje nad Lenarčičevim predlogom, rekoč, da hvala Bogu v Avstriji še ne čutimo potrebe po-uka ruskega jezika.

Poslanec Kalan omenja, da bi bil pouk ru-ščine koristen, ker je to svetoven slovanski jezik, ki ima v bližnjih desetletjih poleg angleščine naj-važnejši pomen v narodno-gospodarskem mejna-rodnem svetovnem prometu, vendar ima govornik proti predlogu iste pomiselke, kakor posl. Hribar. Nasproti vladnemu zastopniku pa omenja poslanec Kalan, da vendar ne gre tako prezirljivo govoriti o jeziku, ki ga govori država, ki živi v prijatelj-

skih razmerah z našo državo, z državo, ki je tudi v preteklosti z Avstrijo živela v dobrih razmerah, da je celo v usodnem trenutku, ko so se proti Avstriji dvigali lastni narodi, prihitela Avstriji na pomoč. Sploh pa, ako bi bil pouk ruskega jezika tako nepotreben, kakor trdi vladni zastopnik, čemu pa se na naših vojaških akademijah prav marljivo poučuje ruski jezik? Glede pouka hrvatskega je-zika se govornik strinja s predlogom, ker treba Slovincem vedno gledati, da se kolikor mogoče bližamo jugu, da se spoznavamo s Hrvati, ker le močen slovensko-hrvatski narod na jugu bo dober branik za državo, ki krepkih narodov potrebuje ravno ob svojih mejah.

Posl. Kalan je predlagal resolucijo, ki po-zivlje naučno ministerstvo, naj za ljubljansko re-alko ukaznim potom določi, da se verouk tudi v višjih razredih ljubljanske realke poučuje dve uri na teden. —

Posl. dr. Tavčar se je izjavil proti tej re-soluciji, češ iz vsega zakona tako nič ne bo, ta resolucija pa se morda le vveljavi; po dr. Tav-čarjevem mnenju je za verouk že dozdej zadostno poskrbljeno, opozarja vzlasti svoje somišljenike, ki so podpirali to resolucijo, naj dobro premislijo, predno zanjo glasujejo.

Posl. Kalan povdarja, da vsak, kedor hoče, mora spoznati, da jedna ura pouka na teden za najvažnejši predmet nikakor ne zadostuje. To se je že po raznih deželnih zborih povdarjalo, zaradi tega ni potreba stvari na široko vtemeljevati

Pri glasovanju o tej resoluciji so prileteli ne-kateri nemški poslanci v zbornico, da se vdeleže glasovanja. Resolucija je bila vsprejeta; izmed slo-venskih naprednjakov je zanjo glasoval poslanec Hribar, (dr. Tavčar: Mežnar čestitam!)

Gledé učnega jezika se zbor izreče po pred-logu posl. Povše-ta zato, da se morajo vsi učenci na realki učiti obeh deželnih jezikov, zra-ven tega pa slovenski učenci se hrvatskega, nem-ški pa še drugega neslovanskega.

Politični pregled.

V Ljubljani, 27. aprila.

Karol grof Hohenwart †. Včeraj zjutraj je na Dunaju umrl predsednik najvišjega račun-skega dvora in član gosposke zbornice Karol grof Hohenwart. Rojen je bil na Dunaju 12. febru-rija 1824 kot sin grofa Andreja Hohenwarta, kjer je tudi dovršil svoje gimnazijske in pravoslovne nauke. Leta 1856 je bil načelnik komitatu na Reki, od koder je prišel kot okrožni glavar v Trident. Leta 1859 je prišel kot namestniški svetnik in de-želni glavar v Ljubljano, leta 1862 kot dvorni svetnik in vodja namestniškega oddelka v Tri-dent. Grof Belcredi ga je leta 1866 poklical kot deželnega predsednika na Koroško, pod Giskro je leta 1868 prišel kot cesarski namestnik na Gor. Avstrijsko, kjer je po ukazu osrednje vlade na-sproti škofu Rudigieru zastopal liberalno načelo. Ko pa je bil dne 7. februarja 1871 imenovan ministerskim predsednikom, pokazal se je odloč-nega avtonomista in zagovornika narodne jednako-pravnosti. Razširjenje kompetence deželnih zbo-rov, razpust državnega zbora in onih deželnih zborov, v katerih so nemški liberalci imeli večino, in znani češki »fundamentalni člani« so njegovo delo. Politični nasprotniki so ga ostro pobijali, a priznali so mu vsi, da je poznal upravni organi-zem države, kakor malokdo. Zvezali so se proti njemu tedanji državni kancler grof Beust, grof Andrassy, pl. Lonyay, vojni minister baron Kuhn

LISTEK.

Romanje v sveto deželo.

V.

Iz Jafe v Jeruza'em. — Lydda. — Ramla. — Sed-žed. — Der Aban. — Filipov vodnjak. — Prihod v Jeruzalem.

Romarjevemu ukusu ne prija ravno, da ga pripelje hlapon prav do Jeruzalema. Že od nek-daj so jezdili romarji iz Jafe do Jeruzalema na mulah ali konjičih. Ako se je kdo vozil po tej zanemarjeni, razdrapani in kameniti cesti, trebalo je celih 12 ur, predno si dospel v to sveto mesto. Dandanes nas pripelje tja železnica v 3—4 urah in tudi mi smo se poslužili tega prometnega sred-stva, četudi pešpot ali ježa romarju veliko bolj pristojna. Kmalu nam gine izpred očij sadonosna jafska okolica in že prihajamo v Saronsko ravnino, katero okrožajo sinje judovske in efrajmske gore. (Iz. 35, 2; Visoka pesem 2, 1. I. Kronika 27—29. Iz. 65, 10.) Nismo se še dolgo vozili in že smo prišli na prvo postajo Lydda, mestece, ki ima kakih 7000 stanovnikov. Tukaj je ozdravil Peter udohromega Eneja. Lydda se je zvala včasih Dio-spolis (Božje mesto), tukaj je zboroval tudi cerk-

veni zbor, ki je obsodil pelagijanske zmote. Bliž-nja postaja Ramla je znamenita po stolpu 40 mučnikov, katerega so zidali križarji. V Ramlah bila sta baje rojena Nikodem in Jožef Arimatejec; mesto ima 8000 prebivalcev, izmed katerih je le 100 katoličanov. — Železnica se vije zdaj skozi močvirje k tretji postaji Sedžed.

Pri četrti postaji Der Aban, v dolini sarar-ski pričinja se judovsko gorovje. V okolici leži staro kanaansko mesto Gezer ter rojstni in poko-pališni kraj Samsona. Višje ležeče pokrajine sv. dežele so podobne našemu Krasu, Dalmaciji in Hercegovini. Tam namreč vidiš prostorne kame-nite planjave in griče, vmes pa črnorujave njive, pogosto velike kupe zloženega kamnja, kakor na Krasu; to nam dokazuje, kako so se prebivalci trudili, da bi očistili zemljo kamenja in jo storili pripravno za obdelovanje. Tu se nahajajo jako rodovitne krajine, ki nas spominjajo časov, ko se je to cedilo mleko in med; malo dalje postaja zemlja kamenita in pusta, tam v ozadju pa zazreš prav velike hribe in gore, ki obrobajo deželo: v tem oziru so torej ti kraji prav zelo podobni na-šemu Krasu. Pa tudi življenjske razmere so si precej podobne. Tu in tam vidiš ovčjo čredo na paši, zraven njih na palico naslonjenega, borno oblečenega pastirja, na cestah pomikajoče se cele

vrste obložene tovrne živine, živahno gibanje pri vodnjakih in po gostilnah; vse to je skoro tako kakor v Dalmaciji. Peta postaja je Bittir; tik nje pa nekdanja gorska trdnjava v razvalinah. Tukaj je bil proti Rimljanom zadnji upor in boj židov pod poveljstvom Bar Kochbe. Skozi rožno dolino (Wadi Ward) se bližamo mimo vodnjaka, kjer je Filip krstil etijopskega dvornika, svetemu mestu Jeruzalemu.

Polni hrepenenja in ginjeni se ozirajo romarji proti njemu.

Ne pozdravljajo nas niti zelene livade, niti šumeči gozdi; na divni, prostorni pokrajini, suhi in prazni, vlada slovesna tišina; na vznožju skal-natih gorá stoluje veličastno, tiho vzvišeno Jeru-zalem, vladar vseh mest...

VI.

Vhod v Jeruzalem. — Sprevod k cerkvi božjega groba. — Zgodovina te bazilike.

Ko izstopimo iz železničnega voza, je še kake četrt ure hodá do takozvanih jafskih vrat; bližamo se Jeruzalemu v slovesnem sprevodu. Spoštljivo pozdravljamo starodavno zidovje, ki obdaja toliko svetišč, in pobožnim čutom zremo na Davidov grad, čega silni stolpi kipijo visoko proti nebu. Skozi širna vrata stopamo v mesto. Preriva se

in finančni minister baron Holzgethan, da je moral 30. oktobra 1871 odstopiti. Toda leta 1873 so ga gorenjske kmečke občine volile v državni zbor, pozneje mesto Ljubljana in konečno zopet gorenjske občine. V državnem zboru je osnoval desniški centrum iz nemških konservativcev, Jugoslovanov in Rumunov in takozvani železni obroč desnice. On je takorekoč vodil desnico pod grofom Taaffe-jem. Jeden najvažnejših njegovih govorov je bil dne 14. novembra 1876, ko je zagovarjal reformo uprave in odgovornost deželnih predsednikov nasproti deželnim zborom. Ko pa je grof Taaffe predložil zbornici svojo volivno reformo, ne da bi o tem obvestil desnico, oziroma njeno dušo, grofa Hohenwarta, nastopil je ta v zbornici z znanim govorom proti grofu Taaffeju in s tem vrgel Taaffejevo ministerstvo. Nastopilo je koalicijsko ministerstvo, a se v kratkem izživel. Leta 1897 je grof Hohenwart bil poklican v gosposko zbornico. Grof Hohenwart je storil sicer precej političnih napak, toda njegova je glavna zasluga, da je zajezil in izpodkopal preje neomejeno oblast nemških liberalcev. In že zaradi tega ostane njegovo ime v avstrijski zgodovini v trajnem spominu. Več izpregovorimo o tem zanimivem možu prihodnjič.

Istrska sodba o naših liberalcih. Minule dni imeli so naši istrski bratje priliko, na lastne oči prepričati se, kakšni so naši kranjski liberalci. Potoval je po Istri, kakor se sporoča od ondot, jeden član ljubljanske »intelligence« ter pri vsaki priliki prav robato zabavljaj na duhovščino, akoravno je lahko opazil, da nam je skrajno neljubo. Pojasnovali so mu rodoljubi, kako ljute boje moramo boriti primorski Slovani in da treba v tem boju sodelovanja vseh, torej tudi duhovščine; dokazovalo se mu je, da bi bil največji narodni zločin, ko bi se razcepila narodne moči. Toda vse to ni ničesar pomagalo, zabavljaj je nadalje v svoji brezobzirnosti in potem še pristavil: Vi se morate boriti za narodnost, ker Vam teče voda v grlo. Nam v Ljubljani pa tega treba ni, mi smo liberalni in smo lahko tudi mednarodni. — Takih besed pri nas v Istri nismo vajeni in so jasen dokaz, kam je zašla nekdanja narodno-napredna stranka. Vemo pa tudi, da nam od te strani ni pričakovati prav nikake pomoči v našem boju.

Proti nagodbeni vladni predlogi izjavil se je predvčeranjim na predlog dr. Luegerja skoro soglasno nižje-avstrijski deželni zbor. Dr. Lueger, ki je po svoji vrnitvi z juga prvokrat govoril v deželni zbornici, je spravil to vprašanje na dnevni red, in je ta korak deželnega zastopa tem pomenljivejši, ker sta dosedaj vlada in liberalna klika trdili, da deželni zbor ni kompetenten za razpravo o tako važnem vprašanju, kakor je obnovev nagodbe mej obema državnima polovicama. Večina deželnega zbora pa je včeraj dokazala in tudi vlado prepričala, da je ravno nasprotno resnično. Ljudstvo, ki je pri tej stvari najbolj interesovano, ima vendar pravico soditi o tej prevažni predlogi. Deželni zbor se je, kakor znano,

sicer vse polno ljudij okolu nas, toda ozke ulice, temne hiše z redkimi mrežastimi okni nam značijo v obilni meri otožni značaj mesta, ki je v oblasti Turkov.

Po širokem trgu se bližamo vratim cerkve božjega groba. V tem svetem kraju se spodobi, da globokega spoštovanja zberemo svoje misli, predenj stopimo v svetišče. Saj stojimo pred svetiščem, ki krije pozorišče največje skrivnosti in ki se dviga nad krajem, ki je s krvjo Kristovo posvečen v največje svetišče.

Tu se je vršilo odrešenje človeškega rodu, tu izvira studenec sv. vere, tu je zasajeno drevo življenja, kajti tu je Kristus umrl, tu je vstal od smrti.

Škof Simeon, ki je kot 120 leten starček umrl l. 108, je bil morda zadnja priča Kristove smrti, toda potomci judov, katerim je Jezus rekel: »Ne jokajte nad menoj, temveč nad seboj in nad svojimi otroci!« — so gotovo dobro zapamtili kraj Kristove smrti in njegov grob.

Škofu Simeonu so sledili v njegovi službi tamnošnji krščanski židi, katerim so bile dobro znane vse dogodbe iz zadnjih dnij Kristovega življenja, in ki so izvestno zajemali v svojih bridkostih srčnosti in upa na svetih krajih Kristove smrti in vstajenja.

(Dalje sledi.)

izjavil, da treba vladno predlogo brezpogojno odkloniti.

V Belgiji provzroča liberalna in socialistična klika velike preglavice sedanji konservativni vladi. Te dni je v belgijski poslanski zbornici na dnevnem redu nov načrt volilnega zakona, kakor ga je baje izdelal kralj sam. Volilni načrt liberalni kliki kajpada ni všeč in skuša na vse mogoče načine merodajne kroge pripraviti do tega, da zavrnejo kraljev načrt. S temi liberalnimi in socialističnimi poskusi so v ozki zvezi posebno stavke belgijskih delavcev, katerih se vdeležuje vedno večja množica rudarskih delavcev, posebno premogarjev. S pomočjo zapeljanih in v to svrho dovolj sestranih delavskih slojev namerava židovsko-framasonska in socialistična klika prepričati uveljavljenje novega volivnega načrta, objednem pa tudi strmoglaviti vlado samo. Posebno velikih nemirov pričakujejo prvega majnika, ko bo šla v boj proti konservativni stranki vsa socialistična, podkupljena in nahujkana druhal. Toda preteča nevarnost še ni tolika, da bi vlada že sedaj zavrgla svoj načrt.

Italija v vzhodni Aziji. V zadnjem času so nekako potihnili glasovi o akciji italijanske vlade na orijentu in marsikdo bi mislil, da se Italijani nič več ne brigajo za Sanmunski zaliv. Toda ravno nasprotno je res. Ne samo to, da se marljivo nadaljujejo pogajanja glede odstopa imenovanega zaliva, marveč vrše se že tudi priprave, da se čim preje in boljše uredi nova kolonija na Kitajskem. Za parniško zvezo je baje že poskrbljeno; zvezane bodo Benetke ali pa Genova s pridobljenim zalivom. Tudi za stalne posadke je poskrbljeno, le naseljencev še niso dovedli na novo zemljo, ker ne smejo tega storiti, dokler zadeva oficijelno ni dognana.

Cerkveni letopis.

Misijon v Dolenji vasi pri Ribnici.

Prijazno ribniško dolino pozna marsikdo, če drugače ne, vsaj po imenu mu je znana. Naša Dolenja vas pa še posebno slovi radi znane obrti in morda po svojem narečju. Ta in oni se morda celo »spotakne o besedo »lončar« in išče po vseh kotih dovtipov, s katerimi bi rad osmešil in podražil moža poštenjaka, ki si služi v potu svojega obraza vsakdanjega kruha. Toda naše ljudstvo je lahko ponosno na svojo poštenost, lepo življenje in versko prepričanje. Tako močatost pokazal je Dolenjevaščan posebno te dni, ko smo tukaj obhajali sv. misijon.

Kakor hitro so zvedeli ljudje o nameravani prekornosti pobožnosti, začeli so se tudi nanjo pripravljati. Molili so po večerni molitvi litanije Matere božje, opravljali so devetdnevnice in druge pobožnosti, da bi si izprosili blagoslova božjega za sv. misijon. Ko so se pa v soboto pred belo nedeljo pripeljali iz Ljubljane č. gg. misijonarji Nežmah, Klančnik in Flis, je pa veselje navdalo vse župljane.

Že prvi govor, ki je bil namenjen sicer le šolski mladini, napravil je tak utis tudi na odrasčene poslušalce, da so ljudje dan na dan hitevali v cerkev, četudi se je začelo že poljsko delo. Možje in mladeniči, žene in dekleta so kar tekmovali, kedo si bo pridobil več dušne hrane, naukov in navodil za življenje. Da je seme božje besede res padalo na rodovitno zemljo, kazalo je ljudstvo, ko je prejemale sv. zakramente s tako pobožnostjo, kakoršne je zmožen le ponižni, krotki in pobožni Dolenjevaščan. Ljudje bi bili najraje klečali pred tabernakelnom noč in dan. Marsikdo je rekel: »Delo nam bo sicer zaostalo, pa raje zamudim vse, da le grem v cerkev«. Kakor so govorili, tako so tudi delali. Zato so imeli č. gg. misijonarji in drugi gg. spovedniki vedno dovolj dela; kajti skoraj prav vsi farani so prejeli sv. zakramente.

Zelo veličasten pa je bil sklep sv. misijona. Ljudstvo — naše dobro ljudstvo — je pokazalo, kako globoko je njegovo versko prepričanje, posebno še zadnji dan pobožnega opravila, pri slovesni procesiji, katero je vodil preč. gospod dekan ribniški. Za sv. križem so se pomikale daleč po polju dolge vrste vernih mož in vrlih mladeničev. Tem je sledila šolska mladina s svojo zastavo. Neposredno pred sv. Rešnjim telesom pa se je uvrstilo čez 400 pobožnih deklic in deklet oblečenih v belo obleko z venci in prižganimi svečami.

Vsi so pa glasno molili sv. rožni venec, zahvaljujoč Boga za vse milosti, ki so jih sami in rajni prejeli v življenju in proseč nove pomoči posebno stanovitnosti v dobrem.

Po končanem opravilu zahvalil se je č. gg. misijonarjem naš vrli občinski odbor, uvidevši, da je sv. misijon rešil mnogo ovčic in bo donasal nadalje stoteren sad. To bo pač najlepša zahvala č. gg. misijonarjem pa tudi vsem, ki so jih podpirali. Vam pa preč. gospodje misijonarji, preč. g. dekan ribniški in gg. župnik L. Raktelj, ekspozit D. Janež in kapelan J. Jerše le kličemo: »Bog Vam poplačaj obili trud!«

Pristavim le, kar so rekli č. gg. misijonarji: »Dobro je naše ljudstvo, Bog daj, da bi tudi dobro ostalo!«

Gospodje volilci I. razreda!

Podpisani odbor priporoča sledeča gospoda:

Karol Pollak,

trgovec in posestnik v Ljubljani.

Dr. Ivan Šusteršič,

odvetnik v Ljubljani.

Volitev se vrši v petek, dné 28. t. m. od 8—12 dopoldan v telovadnici I. mestne deške šolazrednice v Komenskega ulicah.

Opozicijski volilci! Združimo glasove našega zaupanja!

Volilni odbor

združene mestne opozicije.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 27. aprila.

(Občinske volitve v I. razredu.) Opozarjamo vse gg. volilce I. razreda, ki so našega mišljenja, da se jutri polnoštevilno vdeležé občinskih volitev.

(Deželni zbor kranjski) je vsprejel v celoti realčni zakon z že omenjenimi spremembami. Pri ostalih paragrafih tega zakona ni bilo nikake razprave. — Prihodnja seja bo jutri, 28. t. m. ob desetih.

(Državna podpora.) Poljedelsko ministerstvo je dovolilo deželnemu odboru 150 gld. za razširjenje deželne trtnice.

(Važna razsodba.) Upravno sodišče je včeraj razsodilo, da deželne komisije za odmero pridobitnega davka ne smejo zvišati postavk, ki so jih določile davčne komisije.

(† Dragotin Kette.) »Slovenec nima sreče...« Včeraj je preminul namreč v Ljubljani jeden izmed posebno nadobudnih naših mladih pesnikov, Dragotin Kette. Še-le lani je dovršil maturo v Novem Mestu. V sedmem gimnazijskem razredu so ga potrdili v vojake, in po dovršeni maturi je moral oditi kot navaden »rekrut« za tri leta v tržaško vojašnico. Toda njegova narava ni mogla prenašati nasilnih vojaških naporov. Januvarja meseca je nevarno obolel in ležal dva meseca v vojaški bolnici v Trstu; potem je prišel v Ljubljano, kjer je bil gostoljubno vsprejet pri postrežljivih »Dijaški mamic« v stari sladorni tovarni. Odslej ni več zapustil postelje. Bolezen — sušica — je hitro napredovala, in včeraj ob 9. dopoldne se ji je uklonila oslabela njegova narava. — Kette, dasiravno je umrl skoro še kot gimnazijec, je ostavil za seboj ime nenavadno nadarjenega pesnika. Sodeloval je kot pesnik pri »Ljub. Zvonu« (Mihael Mihajlov, Zvonoslav, Zor, Kette), v »Nadi« (Zvonoslav, Zor), v »Vrtcu« in »Angeljčku« (Siluška), in tudi za naš list je spisal več podlistkov. Na smrtni postelji je napravil pogodbo s knjigotržcem Schwentnerjem in mu prodal svoje pesmi. Kako blage duše je bil, priča to, da je par dni pred smrtjo napisal s tresočo roko oporoko, v kateri ostavlja svoje sonete in sploh svoje pesmi podpornemu društvu za slov. visokošolce na Dunaju. — Mej boleznijo je prejel večkrat sv. zakramente ter je popolnoma mirno in smehljajočim obrazom pričakoval smrti. — Pogreb mu bode oskrbelo, kakor čujemo, podporno pisateljsko društvo. Vršil se pogrebna slovesnost danes popo-

ljudne ob šestih, iz stare sladkorne tovarne na Poljanskem trgu. Naj počiva v Bogu njegova blaga duša! — Spisi pokojnikov kažejo izredno zrelost in globokomiselnost pesnikovo. Seveda je tudi Kette udarjal na novo dekadentno strujo, vzlasti mu je ugajal simbolist Maeterlinck.

(Iz Bohinja) Naše kmetijsko društvo vrlo napreduje. Dosedaj ima 210 članov, ki so vplačali 3065 gld. deležev, kar je gotovo veliko za dva-mesečni obstoj. Prodali smo že 19.000 kg turšice, 10.000 kg moke, 3000 kg soli itd. — »Slovenski Narod« in njegovi prijatelji nas gotovo visoko cenijo, ker so nas že dvakrat občili s svojo gnoj-nico. Kdor sodi po njegovih besedah, bo mislil, da je pri nas prava vojska sovraštva, prepira, kletvine in preganjanja. Hvala Bogu, dosedaj tega še ni bilo. Res niso bili nekateri za zadrugo, pa bolj iz nepoučenosti, ali se niso strinjali s posameznimi ukrepi zadruga n. pr. da bi se že letos zidalo skladišče, v tem so pa vtihnili nasprotni glasovi. Da bi pa imeli sovraštvo in prepir, pa gotovo ni res. Z vsemi se najbolje razumemo. — Kdor pride k nam in prihaja jih vedno več, ga z veseljem vsprejmemo, kdor ne pride, ga pustimo pri miru. V društvu so zapisani dosedaj 3 krčmarji, 5 prodajalcev in skoro vsi obrtniki. Potemtakem so pri nas one idealne razmere, katere si vedno želi »Slov. Narod«, naj se združijo kmetje, pa ne vničijo obrtnikov in trgovcev. In če hočemo ljudem sir malo bolj drago prodajati, ali ni potem naše društvo res pravo kmetijsko društvo? »Slov. Narodu« in njegovemu dopisniku smo prav hvaležni za njegove laži, ker nam je s svojo nesramnostjo pridobil veliko omahujočih udov. — Ljudje spoznavajo svoje prijatelje in moč organizacije. Prosim, da se nas še pogosto spomni! — Začeli smo zidati tudi lastno skladišče, za katero smo kupili svet na najlepšem prostoru pred Srednjo Vasjo. Zastonj je klical naš vrli prijatelj v »Slov. Narodu« na pomoč razna oblastva. Ali, vsa nežna skrb je bila zastonj. Sedaj se dela, da je veselje. Temelj imamo že skoro skopan, nad 200 voz kamna, apno, les in vse priprave. Če Bog da srečo, bomo letos že pod lastno streho. Koliko veljavo ima kmetijsko društvo pri nasprotnikih, priča že to, da se je naš najhujši nasprotnik gospod Mensak iz sosesčine prišel ponujat za prodajalca in vodjo zadruga, kar smo hvaležno odklonili. — Vrli dopisnik kliče na pomoč tudi merodajne oblasti, ker ljudje bolehalo od »grenko-kisle« družtvene moke. Ta moka je ljudem tako všeč, da smo je prodali cel vagon t. j. 10.000 kg in ravno s to grenko-kislo moko dobimo največ novih udov. Dopisniku pa svetujemo, naj se obrne naravnost na državnega pravdnika in naj ga opozori na paragraf zoper kvarjenje živil, kakor se godi v Srednji Vasi. Kako lepo bi bilo, ko bi se cel konzulj spravil za kacega pol leta pod ključ! Potem dopisnika ne bi več ščipalo, ker mu je grenko-kisla moka, oziroma nesrečni konzulj obležal v želodcu. Na druge umazanosti ne bomo odgovarjali. Če zna slavní dopisnik in »Slovenski Narod« latinski, je morebiti že slišal oni pregovor: Hoc scio pro certo, quoties cum stercore certo, aut vinco aut vincor, semper ego molucor, ali slovenski: Ne mešaj blata, da se ne oblatiš. Le obrekujte in zabavljajte, mi bomo pa delali in prihodnjost bo pokazala, kdo je več koristil narodu.

(Konfesijsloznost.) Poroča se nam: Znani idrijski župan in govornik na shodu trgovcev, Dragotin Lapajne, ima nad tri mesece staro dete, katerega noče dati krstiti, češ, otrok naj počaka do 14. leta, potem naj se sam odloči, v katero vero prestopi. Na glavarstvo je otroka oglasil za konfesijslozarja. Kaj je glavar storil, še ne vemo.

(Iz Žirov) 24. aprila. [Žirovska cesta in njeni nasprotniki.] Ker Žirovci le preveč molčimo, zato se nam tako godi. To kaže sedanja pisava po časnikih. Oglasil se je namreč v cenjenem »Slovenecu« neki dopisnik iz Polhovega Gradca, na katere dopise so namesto Žirovcev le drugi odgovarjali, torej naj se tudi iz Žirov zve mnenje ljudstva, čeravno se je o tem v teku 16 let že veliko pisalo. Nikakor se nisem mogel prečuditi, ko sem čital dopis v št. 88. cenj. »Slovenca«, v katerem gospod dopisnik iz Polhovega Gradca razodeva svoje čudne misli o žirovskih krajevnih razmerah. Povabim ga sem v našo prijazno, a zapuščeno dolino, potem se bode lahko sam prepričal, da je

ravno nasprotno res, kar je pisal. Prepričal se bo, da sorška proga ne bode »koristila samo le nekaterim posestnikom, kateri so raztreseni po tamošnjih hribih in nekaterim mogotcem žirovskim«, ampak koristila bode celi fari žirovski in njeni okolici. Razun Žirovskega Vrha in Račeve, je vsem sorška proga veliko bolj pripravna in veliko bližje, ter bode tudi dosti manj stala. Gospod dopisnik, ali se Vam res čez Lavrovec raven svet dozdeva? Ali kje ste vendar zvedeli, da bi bila račevska cesta zdatno cenejša, ko je vendar gotovo, da bode samo letna uprava stala 600 gld. več, kakor sorška. Res je, da so tudi v žirovski občini nasprotniki sorški cesti; to so pa le nekateri zavideži, ki silno težko gledajo lepo napredujoče Žiri, kjer se lepo razvija društveno življenje. Ravno zaradi tega bi radi naši politični nasprotniki Žiri popolnoma osamili ter jim živo kratijo novo cesto, semnje, novo cerkev in šolo. Sedanje županstvo se zdaj na vso moč trudi, pa kakor mislimo, so njemu dnovi šteti. Vam pa, g. dopisnik svetujem, da se raje potegujete za svoje ceste, ker za Žirovske se nam malo pomaga, saj se že celih 16 let potegujemo, pa nobeden nas ne usliši.

Ivo Ljubič.

(Kako usmiljenega srca je ces. kr. gozdna uprava.) — Iz Idrije, 25. aprila. Dosti smo molčali in tiho pričakovali, da gozdna gosposka kaj stori za svojega delavca, zlasti odkar uživa sama ne malo zvišano plačo. Danes pa vam žalostne, skoro neverjetne, vendar povsem resnične čine naše gozdne gosposke sporočam. Postrežljivosti ne pozna nobene. Tam v septembru ali oktobru so vpokojenci, kakor tudi aktivni stalni delavci vložili na Njega Veličanstvo prošnjo, da bi tudi dobivali brezplačno žito in drva kakor idrijski rudarji, s katerimi so še sedaj v bratovski skladnici združeni. Koncem preteklega meseca se je prosilec namignilo, dasta obe prošnji odbiti. Prosilec se je zdelo to čudno, zlasti, ker se je po strani večkrat zatrjevalo, da prošnja ne bo popolnoma zastonj. Zato so prosili, naj se jim dá pismen odgovor, da bodo imeli kaj v rokah. Predno ponové svojo prošnjo, morajo vsaj vedeti, kdaj jim jo je odbilo ministerstvo, če se jim že ne pové, za kaj. A čujte! Gospodje nočejo dati pismenega odgovora. Ko so upokojenci le prosili in prosili, dobé od nekega gozdnega uradnika v Idriji 3. aprila letos milosten odgovor: »Če hodite tudi 25 let prosit, je vse zastonj! Spisovanja vam ne damo nobenega!« Tako torej! Ko so šle kolekované in pošteno podpisane prošnje na ministerstvo, — o goriški direkciji niti ne govorimo, ta je previsoka za delavca — bile so vse zastonj, do danes ni bilo nobenega odgovora na nobeno prošnjo. No, so si mislili pozabljeni siromaki, sedaj pa potožimo presvetlemu cesarju svoje potrebe. Vložé prošnjo — vspeh že veste. Gozdna gosposka — v Idriji ali v Gorici ali kjerkoli — naj bo prepričana, da gotovo tako ravnanje ni po željah milostnega našega cesarja. Že olika zahteva, da damo odgovor na vprašanje. Le krščanski delavec tega ni vreden, do njega bodi surov, kar se dá, s tem ga uženeš — to so nazori ljubeznivih gospodov liberalnih. — Pa kaj pravim, da niso dobili odgovora delavci! Dá morda ne dobite popravka po § 19., popravljam kar sam. V kakšnem zmislu namerava gozdni erar zboljšati prežalostno stanje svojih delavcev, pokazal je z naslednjim človekoljubnim činom. Na »grabljah« so bili do letos po trije čuvaji z osemurno službo. Plačevali so jih za osem ur z 48 kr., in ker so bili vsi trije stalni, so dobivali limito-žito. Za novo leto so tem čuvajem na njih prošnjo na cesarja, naj bi dobili žito zastonj, takole stanje zboljšali: Enega — moža poštenjaka — so pognali v gozd drva sekati, ostalima dvema so pa zvišali službeni čas osem na dva najst ur vsaki dan. Koliko so jima pa pri zaslužku dodali? Niti vinarja ne, za istih 48 kr. morala bi sedaj služiti 12 ur, za katere sta preje 8 ur. Jeden imenovanih čuvajev je na to stopil v pokoj, dasi ni doslužil 40 let, drugi se pa uklonil. Kaj drugega je hotel. Za tovariša je dobil mladeniča, ki nima žita, zaslužka pa dobiva 60 kr. Kaj ni to škandalozna premetenost!? Pred letom je poročalo goriško gozdno oskrbníštvo ministerstvu na Dunaj: »Gozdni erar v Idriji ne potrebuje več, nego k večjemu 20 stalnih delavcev. — Nima dela.« Oskrbništvo torej pravi, da nima dela — zraven pa podaljšuje delavcem 8 urno delo v

12 urno. Še lepše je s plačo in pravicami delavcev. Lansko leto v marcu je bil državni poslanec V. skupine pri poljedelskem ministerstvu v zadevi gozdnih delavcev. Po dogovoru mu je bilo konečno med drugim obljubljeno: »Sedanjí stalni delavci ne izgubé svojih pravic.« Tako je govorilo ministerstvo. Kaj pa delajo nižji uradi? Po starih pravicah dobivajo stalni gozdni delavci limito žito. Čuvaj n. pr. je imel za šurno delo 48 kr. na dan, mesečno torej 14 gld. 40 kr. Za žito je plačal od tega zaslužka 2 gld. 50 kr., nekaj je dajal — v bratovsko skladnico, čistega mu je ostalo okoli 11 gld. 50 kr. Sedaj sta dva čuvaja, eden je dninar in eden stalen delavec. Stalni delavec dobiva sedaj za 12 urno delo 48 kr. z limito žitom, najemnik pa za isto delo 60 kr. brez limito žita, mesečno torej 18 gld. brez odbitka. Primerjajmo oba mesečna zaslužka in vidimo, da stalnemu delavcu zaračunjavajo od novega leta sem — vkljub zagotavljanju, da se bodo varovale stare pravice, skoro 6 gld. limito žito in ne več 2 gl. 50 kr. To so odgovori na ponižne prošnje v službi države osivélíh krščanskíh mož. Letošnji čisti dobiček gozdnega erarja na Kranjskem je proračunjen na 23.440 gld. ali nad 19% vseh dohodkov. Država tukaj zopet varčuje pri delavcu — števila uradnikov nič ne zmanjšuje in tudi plače jim ne trga. Zahtevajo nekaterniki, naj duhovniki gospodo pred nezadovoljnim ljudstvom branijo, — ne gresite sami, pa se vam ne bo treba bati poštenih mož. Saj menda še niste pozabili, da je vnebovpíjoč greh: »Delavcem in najemnikom zaslužek zadrževati ali utrgovati.« Ako pride maščevanje že na tem svetu, duhovnik ga ne bo mogel zadržavati.

(Prestolonaslednica-vdova) nadvojvodinja Štefanija se je nocoj z brzovlakom peljala skozi Ljubljano.

(Poština za razglednice) se baje v bodoče poviša od 4 na 5 vinarjev. V minulem letu je došlo na Dunaj 2.145.830 komadov razglednic.

(Vojaška godba) igrala bo, kakor vsako leto, pričenši s 30. aprilom do 31. maja vsako nedeljo in vsak praznik v »Zvezdi«.

(Mrtvega so našli) predvčeranjim Frana Korbarja, posestnika v Zg. Kašlju. Dne 5. aprila je bil padel v Ljubljano. Pokopali so ga pri D. M. v Polju.

(Iz Črnomlja.) Prihodnji veliki živinski semenj bode v sredo dne 3. maja t. l. Na veliki semenj dne 28. marca t. l. bilo je kljub zaprtiji meje iz sosedne nam Hrvaške blizu 2000 glav goveje živine prignane in kupčija je bila jako živahna, mnogo živine se je odgnalo v Trst in Reko; žalibog da tudi svinje se niso mogle na semenj prignati. Naši kmetovalci poprijeli so še živino- in svinjoreje in obubožana Belokranjska bode si zopet do blagostanja opomogla.

(Županom na Slapu pri Vipavi) je izvoljen Alojzij Ferjančič, posestnik; svetovalcema pa sta izvoljena Anton Gvardijančič in Matevž Trbižan.

(Češki turisti.) Dne 3. maja se popelje 60 čeških turistov iz Prage skozi Ljubljano v Dalmacijo, Črno goro, Hercegovino in Bosno. Skozi Zagreb se vrnejo preko Zidanega mostu binkoštno nedeljo v Ljubljano ter se binkoštni ponedeljek s kurirnim vlakom popeljejo v Postojino, a zvečer zopet vrnejo v Ljubljano, kjer ostanejo do torka opoldne. »Slov. planinsko društvo« se pripravlja, da jih dostojno sprejme.

(Iz Sinja) 25. apr. Včeraj se je pripeljal iz Spljeta tusem minister železnic ter si ogledal projektovano železnično črto Spljet-Sinj; tudi se je določil prostor v Sinju za kolodvor. Minister je zagotovil, da se gradnja omenjene železnične črte še letos začne, drugo leto pa ona črta do Aržane. Upati je, da se drugo leto dogotovi prva ozkotirna, ker je od Spljeta do Sinja le 36 km., predor bode pa samo jeden. Minister se je zvečer vrnil nazaj v Spljet.

* * *

(Herman Bahr), ideal vseh naših novostrujarjev in ob enem vir, ki iz njega zajemajo, takole sodi o krščanstvu: »Nemško in krščansko — tega ne razumem! Nemštvo in krščanstvo se izključujeta. Kdor hoče biti kristjan, ne more biti Nемеc. Nемеc je zdrav, krščanstvo je vera za bolnike...« Ni čuda, da imajo tudi naši novostrujarji jako čudno sodbo o krščanstvu. Če prepisujejo Bahra, tudi drugače mogoče ni!

(Živa pokopana.) V Hlanici na Českem so pokopali 18 letno hčer zidarja Novaka. Grobar je slišal kmalu potem neko ječanje izpod zemlje. Naznanil je to oblasti. Komisija je odkopala grob. Našli so v njem truplo, a ne na hrbtu, ampak obrnjeno po strani. Obraz je bil zalit s krvjo, obleka pa strgana. Ni dvoma, da je bilo ubogo dekle živo zakopano.

(Zločin Lillu) Po dolgih preiskavah je sodnik izročil obtožnico sodišču. Sodišče je obtožnico uničilo, ker je preiskovalni sodnik Delalé nepostavno postopal. Preiskava se mora začeti iznova. Upajmo, da bo prišlo z novo preiskavo več luči! »Narod« je že davno območnil, ker mu stvar ni šla po godu!

(Baronovka Hirsch.) Žena turškega Hirscha, je zapustila 620 milijonov frankov. Večino denarja je zapustila za judovske ustanove in društva.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj, 27. aprila. Danes zjutraj je prišel cesarjev generaladjutant grof Paar k grofici vdovi Hohenwartovi ter ji izrazil cesarjevo sočutje nad bridko izgubo, rekoč, da cesar ne bo nikoli pozabil izrednih zaslug, katerih si je pridobil grof Hohenwart za državo. — Že včeraj so sočutje izrazili vsi člani habsburške hiše. Došlo je veliko brzojavnih sožalnic.

Dunaj, 27. aprila. Podadmiral baron Spaun je imenovan admiralom.

Dunaj, 27. aprila. Zaupniki nemških strank so izvolili poseben odsek, ki naj sestavi zahteve Nemcev; ta odsek se zbere v posvet začetkom maja.

Dunaj, 27. aprila. Načelnik ital. državnoborskega kluba posl. Malfatti biva s posl. Ciani-jem že več dni tukaj ter obravnava z vlado gledé pogojev, pod katerimi italijanski poslanci zopet vstopijo v deželni zbor tirolski.

Dunaj, 27. aprila. Iz Genfa poročajo listi, da je morilec avstrijske cesarice Lucheni naznanil, da je imel pri svojem umoru tovariše, ki so ga čakali na kolodvoru. Do sedaj je trdovratno tajil to okolnost.

Praga, 27. aprila. Listi naznanjajo, da je novica, po kateri finančni minister odstopi še pred razglasom jezikovnih naredb za Česko, popolno izmišljena.

Praga, 27. aprila. V „Hlas Naroda“ objavlja dr. Rieger članek, v katerem imenuje grofa Hohenwarta najzvestejšega prijatelja češkega naroda. Slika ga kot velikega državnika, lojalnega svetovalca cesarjevega. Končuje z besedami: Narod moj, žaluj, ker si izgubil velikega svojega prijatelja.

Praga, 27. aprila. Mladočeški klub poslancev in klub konservativnih veleposestnikov sta odposlala sožalje vdovi Hohenwartovi, naročila vence ter odposlajeta iz svoje srede odposlanstvo, ki jih bo zastopalo pri pogrebu.

Črnovice, 27. aprila. Deželni zbor je včeraj zaključil deželnozbornsko zasedanje.

Newjork, 27. aprila. Iz Manile poročajo, da je general Mac Artur polastil se najvažnejše vstaške postojanke Calumpit. Vstaši so se morali vrniti v gorovje. Aguinardo je izgubil velik del svoje arnade, na ameriški strani je pa padlo samo osem mož.

Umrli so:

25. aprila. Helena Mali, krčmarja hči, 14 dni, Dolenjska cesta 4, bronhitis.

26. aprila. Karol Kette, jurist, 23 let, Poljanski trg 1, jetika.

V bolnišnici:

21. aprila. Ivan Novak, posestnika sin, 1 leto, pljučnica.
22. aprila. Adolf Janežič, pisarja sin, 13 let, peritonitis.
— Ivan Medved, gostič, 81 let, ostarelost.

23. aprila. Lovro Smrtnik, delavec, 51 let, exudat. pleur. tuberc. pulm. — Anton Knific, kmet, 19 let, fractura complicata cranii encephalitis.

V vojaški bolnišnici:

19. aprila. Franc Osterman, c. kr. narednik, 29 let, jetika.

Tuji.

25. aprila.

Pri Slonu: Tič iz Sodražice. — Burger iz Kočevja. — Koritnik z Blok. — Vesler iz Ataleža. — Strasser, Hönigmann, Radasich, Scharz iz Trsta. — Miklavčič od Sv. Križa. — Neumann iz Budimpešte. — Löbenstein iz Brna. — Fürst, Singer, Beckmann, Weiss, Felix, Weinberger, Rosenberger, Glück z Dunaja. — Vrbantič, Bernstein iz Gradca. — Ochs in Prage. — Betz iz Einsiedeln-a. — Sallmann iz Olomuca. — Kraft iz Dun. Novega Mesta. — Deutsch iz Mainz-a. — Selinger iz Požege. — Walzer iz Celja.

Pri Maliču: Waldek, Albore iz Trsta. — Neumann iz Prage. — Wintehalter iz Maribora. — Schitz, Pfeiffer, Altschäfer, Pircher, Frankl, Godina z Dunaja. — Duller, Weiss, Grünwald iz Gradca. — Hinlitzka iz Maribora. — Skutezky iz Linca.

Pri Lleydu: Grile iz Vač. — Bonač iz Begunj. — Kolenc iz Čemšenika. — Benigher iz Trsta. — Gustin iz Metlike. — Mencinger iz Boh. Bistrice. — Bohinec z Reke. — Troha iz Prezida.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m., srednji zračni tlak 736.0 mm.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebe	Padačina v 24. urah v mm
26	9 zvečer	726.4	8.7	sr. sever	oblačno	
27	7 zjutraj	727.0	6.5	sl. jug	oblačno	23.2
	2. popol.	729.3	10.6	sr. jug	dež	

Srednja včerajšnja temperatura 8.9°, normale: 11.4°.

Zahvala.

Prisrčno zahvaljujemo vse častite prijatelje in znanke za milo sožalje ob smrti predragega nam soproga, očeta, tasta, strica in deda

Antona Bolhe

in za obilo mu izkazano zadnjo čast ob pogrebu. Lepa hvala tudi gospodom z južne železnice, ki so se pobožno spomnili nekdanjega svojega tovariša in ga spremili na kraj miru.

Žalnoče rodbine:

Bolhova, Franketova in Mikuševa.

Dve hiši na prodaj

v Zgornjem Kašlju.

V jedni hiši je gostilna že 80 let, v drugi pa prodajalnica specerijskega blaga že 16 let. Prodaj se zraven tudi polje ali samo hiše. — Več se poizv v Zgor. Kašlju št. 20 pri papirnici, pošta Zalog pri Ljubljani. 406 2-1

Zahvala.

411 1-1

Ako nas je moglo v dnevih najbridkejših žalosti povodoma boleznimi in smrti našega iskreno ljubljenega, nepozabnega soproga, oziroma očeta, brata, zeta, svaka in strica, gospoda

Karola Pleška

c. kr. višje-sodnega svetnika v pok. itd.

sploh kaj tolažiti, bili so to nebrojni dokazi srčnega, ginjačnega sočutja, katere smo prejeli od vseh strani, kot ravno toliko znakov ljubezni in spoštovanja do našega blagega pokojnika.

Srce nam torej narekuje najsrčnejšo zahvalo vsem onim, kateri so si prizadevali nas v naši tugi utolažiti in so v tako obilnem številu spremili predragera rajnika k poslednjemu počitku.

Prav posebno se pa še zahvaljujemo čast. gg. pevcem za ginjačo petje in darovalcem krasnih vencev. Vsem prav srčni »Bog povrni«!

V Ljubljani, dne 26. aprila 1899.

Žalnoči ostali.

Barve za učence imata v največji izbi v zalogi **BRATA EBERL** v Ljubljani, Frančiškanske ulice. Vnanja naročila proti povzetju. 228 19 11-2

Znojmske kumare

prve vrste, jeden zabojček drobnih 7 gld. 25 kr. srednjih 5 gld. 75 kr., tako zvanih poprovk 7 gld. tudi v sodcih, pošilja proti povzetju 408 3-2

K. F. Linek

v Virovitici, Slavonija.

Prvi majniški teden:
"Vila lutka"
Deželno gledališče v Ljubljani.
389 5-4

Teodor Slabanja,

srebrar v Gorici, ulica Morelli 12,

priporoča prečistiti duhovščini in cerkvenim predstojnikom svojo delavnico za izdelovanje cerkvene posode in orodja.

Staro blago popravi, pozlati in posrebrni v ognju po najnižji ceni.

Da si morejo tudi bolj revne cerkve naročiti cerkvenega kovinskega blaga, olajšuje jim to s tem, da jim je pripravljen napravljati blago, katero se izplačuje na obroke. Prečast. p. n. naročevalec si obroke sam lahko določi. 386 52-49

Pošilja vsako blago poštne prosto.

Kupuje in prodaja vse zdalej znamenovane efekte in druge vrednostne listine po dnevnem kurzu.

BANKA Makso Veršec
v LJUBLJANI.

Srečke na mesečne obroke po 2, 3, 5, 10 goldinarjev. Giro-konto (hranilne vloge v tek. računu), obresti od dne do dne po 4 1/2 %. Poštno-hranilnišne položnice na razpolago.

Dunajska borza.

Dne 27. aprila.

Skupni državni dolg v notah	100 gld. 85 kr.
Skupni državni dolg v srebru	100 » 40 »
Avstrijska zlata renta 4%	119 » 65 »
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	100 » 40 »
Ogerska zlata renta 4%	119 » 80 »
Ogerska krona renta 4%, 200 »	97 » 20 »
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	920 » 50 »
Kreditne delnice, 160 gld.	356 » 50 »
London vista	120 » 45 1/2 »
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 » 95 »
20 mark	11 » 78 »
20 frankov (napoleonidor)	9 » 56 »
Italijanski bankovci	44 » 45 »
C. kr. cekini	5 » 68 »

Dne 26. aprila.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	171 gld. 50 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	157 » 50 »
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	195 » 40 »
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	98 » 80 »
Tisine srečke 4%, 100 gld.	138 » 20 »
Dunavske vravnave srečke 5%	129 » 50 »
Dunavsko vravnavno posojilo l. 1878	108 » 75 »
Posojilo goriškega mesta	112 » — »
4% kranjsko deželno posojilo	98 » 25 »
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	97 » 90 »
Prioritetne obveznice državne železnice	217 » — »
» južne železnice 3%	176 » — »
» južne železnice 5%	124 » 40 »
» dolenskih železnic 4%	99 » 50 »

Kreditne srečke, 100 gld.	199 gld. 25 kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	165 » — »
Avstrijskega rudičnega križa srečke, 10 gld.	20 » 30 »
Rudolfove srečke, 10 gld.	28 » — »
Salmove srečke, 40 gld.	85 » 50 »
St. Genois srečke, 40 gld.	84 » 75 »
Waldsteinske srečke, 20 gld.	60 » — »
Ljubljanske srečke	24 » — »
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	152 » — »
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	3390 » — »
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	458 » — »
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	58 » — »
Splošna avstrijska stavbinska družba	105 » — »
Montanska družba avstr. plan.	243 » 05 »
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	192 » 50 »
Papirnih rubljev 100	127 » 25 »

Nakup in prodaja vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanja za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka. — Promese za vsako žrebanje. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
"MERCUR"
I., Wollzeile 10 in 13, Dunaj, I., Strobelgasse 2.

Pojasnila vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti naloženih glavnice.